

Борбата

Орган на ОК на БКП, ОНС **ВЕЛИКО**
и ОК на Отечествения фронт **ТЪРНОВО**

Брой 145 | Събота, 2 декември 1972 г.

(3265)

Цена 2 стотинки

Год. XXIX

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

ДВА СТРОИТЕЛНИ КОЛЕКТИВА ПРЕД КРАЯ НА ГОДИНАТА

В Свищов — преизпълнени насрещни планове, ще бъдат предадени 291 апартамента вместо 261. В Горна Оряховица — за първи път ще бъдат предадени повече пускови обекти, но трудно ще бъде изпълнена годишната програма

Жилищното строителство заема важен дял в работата на Стройрайон—Свищов, чийто годишен насрещен план, възлиза на 1 900 000 лева, е изпълнен за 11 месеца. До края на годината се очаква да бъде извършена работа общо за над 2 милиона лева. С още по-добри резултати е приключило изпълнението на плана за жилищно-кооперативното строителство, чийто годишен план беше изпълнен за около десет месеца. От планиваните за 1972 г. 261 апартамента до края на ноември бяха завършени и предадени 197. Остават да бъдат завършени още два жилищни блока с 94 апартамента. Там сега са съредоточени много бригади. Целта на колектива е до края на годината да предаде 291 апартамента, с което ще пре-

изпълни годишния си насрещен план.

Тези постижения са плод на задружните усилия на целия колектив, на уметелото и компетентно ръководство на техническите ръководители и бригадирите в организирани на работата, на въведените нови методи и спазване на трудовата дисциплина. По мезеца на пакетовдвигателите се елементи и пълзящи кофражи са построени близо 68 на сто от жилищните блокове. На челно място в съревнованието се нареди групата на техническия ръководител Тодор Петров, която първа изпълни годишния си насрещен план за десет месеца. След него застана бригадата на Любомир Асенов.

Към групата на челниците можем да споменем имената и на техническите ръководители Цветан Русков, Теодорина Караванова, Димитър Христов, на бригадирите Борис Бонев, Валентин Томов, Георги Колев, Дечиндо Павлов и други.

Ръководството на Стройрайона е помислило навреме и за осигуряване на условия за работа през зимата. Отводните си строителните площадки, поправени са временните пътища за превозване на материалите до работните места, осигурени са съкълка. На строителите е раздадено зимно работно облекло, поставени са калорифери за отопление на помещението.

През 1973 година пред ръководството на Стройрайона стоят още по-отговорни задачи, по-голям е стойностният обем на строителство, без да се увеличава числото на работниците. Ще бъде увеличен броят на пусковите обекти — само жилищните апартамента ще бъдат над 350. Ето защо още отсега е необходимо да се вземат предвид телни мерки за пълна мобилност на колектива, възможностите на колектива, за най-ефективно използване на хората и техниката.

Иван КУЛИНСКИ

Трудна е задачата пред колектива на Строителния район в Горна Оряховица да компенсира пропуснатото през годината в оставащите броеви дни на 1972 година. Вярно е, че през този период районът изпълняваше обем, близък до годишните планови задачи на някои окръжни строителни организации, че силите са съсредоточени не само в града, но и в Асеново, Стражица, Лясковец... Водопроводът в Асеново беше предаден, основните строителни работи на Завода за велпале в Стражица също са готови, предадени бяха и редица жилищни обекти.

Но това не е достатъчно

Отплата за труда

От шест месеца кравефермата в Плаково е неизменен първенец в аграрно-промишления комплекс „Трифон Саралиев“. Грижите на завеждащ фермата Сава Станчев, на зоотехниката Тодорка Нейкова, на животновъдите Ради Михов, Гина Иванова, Руска Косева и другарите им дадоха резултат — годишният насрещен план за кравефермата е изпълнен и месец предсрочно. До края на годината фермата ще даде надпланово близо 100 т мляко.

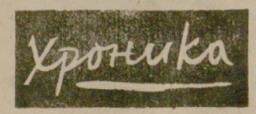
По този повод снощи в Плаково при тържествена обстановка беше отчетено социалистическото съревнование и бяха наградени първенците. Николай ВАСИЛЕВ

ръководството да изкаква безвъзвратно края на напрегнатата година, защото предварителните данни показват, че трябва да се завършат строително-монтажни работи за още около 500 000 лева. „Дърпат“ назад обекти като складовата база на „Химимпорт“, колекторът, някои жилищни блокове и други. Сега не се чувства липса на работна ръка на материали и техника, но нито е в състояние да определи колко ще бъдат работните дни за пълноценна работа по площадките. Недостатъчната организация по някои обекти, лошата координация между главен изпълнител и подизпълнителите застрашават не само обемното изпълнение на насрещния план, но и нареждането на високата производителност на труда на едно от последните места в строителното управление. Вярно е, че за първи път ще бъдат предадени повече пускови обекти, но вярно е и това, че някои почти готови жилищни обекти (изградени по индустриален начин) няма да бъдат завършени поради липсата на електрохранене и канали за вода... Наистина трудно „преодолима“ обективна бариера, която цяла година не може да бъде ликвидирана и вече застрашава пусковостта на споменатите обекти.

Сега е период на подготовката за новото строителство и за осигуряване на нормални условия за работа през студентските дни. Повече от предвидените обекти, на които ще се работи, са остъкдени, за работниците са осигурени стаи за почивка, обезпечени са подходящи дрехи и стоплене. Това е важен момент от дейността на ръководството и колектива пред края на годината. Задача над за дачите обаче си остава окончателното завършване на За вода за велпале и въвеждането на новите мощности в действие. Това налага най-пълноценно използване на техниката и наличните работници, на стегната координация между подизпълнителите и бъдещите експлоатационни кадри.

Тревогата на броевите дни до края на годината трябва да обхване без паника всички работници, специалисти и служители, за да може да се компенсира максимално възможното, да се поставят здрави основи за ритмично строителство от първите седмици на 1973 година.

Михаил МАНОЛОВ

ВЧЕРА във Велико Търново се състоя поредното заседание на Окръжния заочен партнен университет.

КОНЦЕРТ за Делегатите на комсомолската конференция от поделението на Строителни войски, се състоя снощи в салона на Окръжния младежки дом на културата.

ТЕМАТИЧНА ВЕЧЕР „Българско, та пак българско“ се състоя снощи в читалище „Искра“ — Велико Търново.

ПРЕХОДНО червено знаме на управление „Строителни материали“ и на съответния профсъюз за високи постижения в социалистическото съревнование през третото тримесечие бяха връчени на колектива на ДСП „Строителни материали“ — Горна Оряховица през седмицата. Преходно червено знаме на ОНС и на ОС на БПС беше връчено на колектива на комбината за „Комунални услуги“ — Лясковец.

Великолепна е жонирата, произвеждана от сръчните работници от фабрика „Васил Коларов“ — Велико Търново. Довоство се чете по линията на орденоската Надка Цветкова — сменен майстор, и инж. Диана Тодорова — технолог на предприятието.

ВЕЧЕР НА СЪВЕТСКАТА ЖЕНА

В четвъртък в киносалона на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново се проведе вечер, посветена на съветската жена-борец, творец, активен строител на комунизма. Тържеството беше организирано от градския комитет за БСД, градския съвет на жените, Профсъюзния дом на културата и Дома на народната армия. На вечерта присъстваха съветски гражданин, живущи във Велико Търново наши специалисти, учители и работници в СССР, много общественически и труженнички от града.

Инж. Бела Геннадиевна Фрих от Шапелния завод при

[Соб. инф.]

ПО-ДОБРИ КОМУНАЛНО-БИТОВИ УСЛУГИ

В четвъртък във Велико Търново се състоя среща на бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт, бюрото на Окръжния съвет на жените и Окръжния комитет за държавен контрол със стопанска дирекция „Местна промишленост и комунално-битови услуги“. Темата на разговора бе — решаване проблемите на комуналното и битовото обслужване в окръга.

На срещата присъстваха и председателите на градските комитети на Отечествения фронт и председателките на градските съвети на жените в окръга.

Доклад за състоянието на мрежата за битово и комунално обслужване на населението след реализацията на структурния модел за специализация и концентрация на поделението на Стопанската дирекция прочете Недьо Русев, зам.-директор на дирекцията.

В доклада бе подчертано, че независимо от някои слабости, предпоставки за приложимост на прогресивни форми на организация на работата, за внедряване на постиженията на науката и техническия прогрес, за подобряване на материално-техническата база на поделението за услуги.

В изказването си секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Недельо Невин засегна някои нерешени въпроси по отношение услугите на населението, говори за

Химкомбината в Свищов говори за ролята и мястото на съветската жена в изграждането на новото общество, в борбата за мир и дружба между народите. Д-р Валя Огчева сподели впечатленията си от нашата страна, от нашия град, от многобройните си български приятели.

Приветствие към всички гости на вечерта поднесе секретарят на градския комитет на Партията Велко Димов, на което отговори съветската гражданка инж. Людмила Колева.

Вечерта завърши с богата концертна програма.

[Соб. инф.]

ограничаване на частно-заятичкия сектор.

Отношение по проблемите взеха много присъстващи на срещата.

[Соб. инф.]

Радвам се за теб, Мариета!

В зала „Флора“ в Оломоуц [Чехословакия] — великотърновчанката Мариета Бальо възнаме първото си международно състезание с три медала, даде своя принос за първото място на България в турнира за купата на Интервизията по художествена гимнастика.

Изпратих те с насълзени от радост и възнеение очи. Сърието ми беше запълнено. Погледна ме и усмивка заигра върху нежното ти лице. „На добър час, Мариета! На добър час!“ — промълвиха устните ми. В този момент ти ми беше най-скъпа, най-мила. Занизаха се за мен дълги дни на очакване. Кога ще се срещна с теб на малкия екран? Желаях ти успех и здравео състояние. При тебе бяхме със сърцата си, с мислите си.

Денят, в който ти трябва да даде представителство на България, дойде. Как се възневах тогава! Заваля и първият сняг. Той ме мамеше на пързалката, но аз бързах да те видя.

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

ВИДНИ СЪВЕТСКИ ДЪРЖАВНИ, ОБЩЕСТВЕНИ И НАУЧНИ ДЕЙЦИ ПОЛУЧИХА ЮБИЛЕЕН ДИМИТРОВСКИ МЕДАЛ

МОСКВА, 1 декември (Кор. на БТА) — Анастас Микоян, член на Президиума на Върховния съвет на СССР, Нина Попова, председателка на Президиума на Съюза на съветските дружества за дружба и културни връзки с чужбина и други видни съветски държавни, обществени и научни дейци днес получиха висок отличия — юбилеен медал „90 години от рождението на Георги Димитров“.

Бръсвайки отличията, българският посланик Стоян Гю

ров изрази сърдечна благодарност към наградените за тяхната неуморна дейност в укрепване на дружбата и всеотдайното сътрудничество между СССР и България, за активното им участие в честване 90-годишнината от рождението на Георги Димитров в СССР и пожела нови успехи на съветските народи, които сега посрещат славен празник — половин век от образуването на съветската държава.

В АТМОСФЕРА НА ДРУЖБА, БРАТСТВО И ВЗАИМНО РАЗБИРАТЕЛСТВО

ВАРШАВА, 1 декември (Кор. на БТА) — Тук е публикувано комюнике за състоялата се вчера среща между ръководителите на правителствата на Полша — П. Ярошевич и на ГДР — Вили Шоф.

Разговорите са проведени в рамките на съгласуваната взаимно програма за персонична размяна на възгледи и оценка на развитието на двустранните отношения.

Ръководителите на правителствата на двете съседни страни са оценили положително досегашното двустранно развитие на сътрудничеството между Полша и ГДР, набелязано от партийно-правителствените делегации на двете страни през септември 1971 година и юни 1972 година. Те са изразили дълбоко убеждение, че бързият напредък в обществено-икономическото им развитие, както и успешното изграждане на социализма създават бла-

гоприятни предпоставки за понататъшно разширяване на сътрудничеството във всички области. Със задоволство се констатира бързото развитие на стокообмена, на специалната защита и кооперирането на производството.

П. Ярошевич и Вили Шоф са отделили значително внимание на проблемите на туризма между двете страни, като са подчертали, че свободните туристически пътувания играят изключително важна роля за укрепване на братската дружба и по-добро взаимно опознаване между народите на Полша и ГДР.

Разговорите са потвърдили пълното единство на възгледи при оценката на разглежданите въпроси по съвременното международно положение.

Срещата е преминала в дух на дружба, братство и взаимно разбиране.

ПРЕД МЛАДЕЖКИЯ ФЕСТИВАЛ В БЕРЛИН

МОСКВА, 1 декември (БТА) — Представители на организационния комитет на ГДР по подготовката и провеждането на Световния фестивал на младежта и студентите съобщиха пред журналисти, че в тази среща на младежта в Берлин през 1973 година ще участвуват младежки организации на 130 страни. (Делегацията от ГДР се намира тук по покана на ЦК на Комсомола).

Председателят на комитета Ерих Рау подчерта, че интересът към фестивала се обяснява с актуалността на проблемите, които ще се обсъждат в Берлин. Девизът на срещата, която ще се проведе от 28 юли до 5 август, е „За антиимпериалистическа солидарност, за мир и дружба“.

Съществен принос в подготовката за фестивала споделят Рау и световната среща

на трудещата се младеж, която се състоя през ноември в Москва. Тя показва единството на младежта от различни страни в борбата против империализма, за национална независимост и социален прогрес, отбелязва той.

Както съобщиха Карл Фогел, завеждащ сектор в ЦК на ГЕСП, за фестивала се готви цялата република. Домашните ще разкажат за постиженията в строителството на социализма.

На предстоящата среща в Берлин съветската младеж посетиха всевъзможни фестивали, който ще завърши през юли. Победителите в трудовите и художествените конкурси ще заминат за ГДР.

Въпросите за подготовката на фестивала членове на делегацията от ГДР обсъждаха днес с Евгений Тяжелников, първи секретар на ЦК на Комсомола, и с Геннадий Янаев, председател на комитета на младежките организации на СССР.

РЕЗОЛЮЦИЯ НА ТРЕТИЯ КОМИТЕТ НА ОБЩОТО СЪБРАНИЕ

НЮ ЙОРК, 1 декември (БТА) — Общото събрание обсъди дейността на редица страни-членки на НАТО и други държави, които помагат на Португалия и други те колониално-растителни режими.

Съответната резолюция беше приета от Третия комитет на Общото събрание с 89 гласа за при 17 въздържали се и 9 против. Между гласувалите против са Съединените щати, Англия, Израел и Португалия.

Резолюцията отново потвърждава неотменимостта на правото на народите на самоопределение и законността на борбата им за освобождение с всички достъпни средства. Тя предвижда също оръдта да се занимае с пътищата и средствата за оказване на политическа, материална и морална подкрепа на народите на освободените територии и териториите, които все още се намират под колониален и расистки гнет.

АГРЕСОРЪТ ПУСКА КОРЕНИ

НЮ ЙОРК, 1 декември (БТА) — „Израелските войски пускат все по-дълбоки корени в тази пустинна земя, строят нови укрепления и постоения бази...“ — Така започва информацията си от окупираната от израелците си найски полуостров Томас Чийтъм, кореспондент на агенцията „Юнайтед прес интернешънъл“.

Кореспондентът описва усиленото военно строителство, което кипи в широката дъга, опясваща горната северозападна част на полуострова — от Ел Арин на средиземноморското крайбрежие до Кантара на брега на Суецкия канал.

Бързех да видя твоята очарователна игра. И когато сигналят на „Интервизия“ зазвни, аз се задъхвах от възнеение и от очите ми се отрониха две сълзи за теб, Мариета.

Започна борбата за първенец. Възхищавах се от играта на Мария Гирова, но сърцето ми беше за тебе. И когато ти се показа на екрана, аз замрях от възнеение. Беше спокойна и уверена в себе си. Прелестната ти игра, стройната ти фигура, очарована зрителите. Дойде и победата.

Как се радвам за теб, скъпа моя приятелко, наша гордост. От сърце ти желая новите, още по-големи победи!

Красимира РИКЕВСКА
уч. от IV в кл., училище „И. И. Валпаров“ — Велико Търново

НА СНИМКАТА: Възвущаващ момент от посрещането на малката чародейка на гара Горна Оряховица, улесен от нашия фотосътрудник Стефан Димитров.

Мария ШАЛАБЕРОВА

СВОЕ МЯСТО В РЕШАВАНЕТО НА ГОЛЯМАТА ЗАДАЧА

В комсомолската организация във Великотърновския университет въпросът за подготовката на младите специалисти е поставен на дневен ред. Направеното все още не достига

Трудно е да се избори и конкретизира направеното в петдесетте комсомолски дружества във Великотърновския университет, за да се определи мястото на Комсомола в подготовката на висококвалифицирани млади специалисти. Но цялата съвкупност от замисли и реализирани мероприятия показва, че те работят вече по отделни проблеми.

Първостепенен дълг на комсомолските комитети е подобряването на реда и дисциплината. С помощта на деканските ръководства, е изградена строга система за контролиране посещенията на учебните занятия. Грива на комсомолските ръководства е отчитането на отсъствията, проверка на семестърта. Правят се първите крачки съвместно с катедрите да се обсъжда участието на студентите в учебния процес, степента на усвояване на материала. Така студентите чувстват отговорност и пред своята младежка организация.

Комсомолската работа в Университета е насочена и към разностранно образование на извънкласните форми, като средство за обогатяване на знанията. В почти всички дружества са организирани вечери на специална тема, двубои, викторини, срещи с изтъкнати учени, писатели, с педагози и учители. Тези форми на извънкласна работа на една обществена организация показват не само нейното отношение към поставения проблем, но помагат да се утвърждават и организаторските способности, тъй необходими на нейните членове, бъдещи учители и възпитатели.

Всичко, ако трябва да говорим за това, какво прави комсомолската организация за свързването на обучението с живота, не бихме могли да отхвърнем и нейната немалка роля. Защото още малка, но педагогическа практика. Дружествените комитети участват в разпределянето на групите по училища, следат отблизо работата на колегите си в този период, след което внасят информация във факултетните комитети.

Затвърдяват се връзките на Комсомола и със студентското научно дружество. Чрез председателя на дружеството, който е отговорен по учебната работа в университетския комитет, чрез посещения в кръжоците, чрез отчетите на техните председатели и проверките на ревизионната комитетна се създават условия за близка и конкретна помощ и за контрол върху студентската научна работа.

Един пример от работата на конференцията показва, че въпросът за ролята на Димитровския комсомол в обучението вълнува неговите членове. Аргументирано и остро поставиха в своите изказвания въпросите за усъвършенстване на учебните програми, за увеличаване на свободното време за самостоятелна подготовка.

Един пример от работата на конференцията показва, че въпросът за ролята на Димитровския комсомол в обучението вълнува неговите членове. Аргументирано и остро поставиха в своите изказвания въпросите за усъвършенстване на учебните програми, за увеличаване на свободното време за самостоятелна подготовка.

През миналата учебна година 87 на сто от студентите са преминали в по-горен курс. Броят на приключилите с изпитите си е със 7,5 на сто по-голям, а на прекъснатите и отстранените — с 2,2 по-малък.

В студентското научно дружество 478 души са обединени в 16 кръжока, 2 клуба, 1 научно-изследователска и 1 творческа група.

В Петия преглед на ТНТМ комсомолите от Великотърновския университет участваха със 74 разработки, от които на изключително етап бяха допуснати 18. Те получиха една първа и две трети награди и 7 поощрения.

Организиран са 2 научни конференции във факултетите, научни сесии на тема „Десет години българо-руски отношения“, научни сесии, посветени на 250-годишнината на Панаей и за образоването на българската държавя.

готовка, за съзнателното участие на комсомолците в обществено-политическия живот на комсомолците-активисти Иванка Новачева и Николай Живков.

Но има още редица проблеми, които комсомолците трябва да решават тежко. Кои са те? На първо място, превръщането на комсомолските групи в здрави ядра, способни да активизират студентите за творческо участие в учебния процес. Не по-маловажен е въпросът за отговорността и примера на комсомолския актив. Защото не може един младежки актив, в който 30 на сто от членовете са носители на слаби оценки, да търси отговорност от останалите за същото това нещо. На трето — популяризирането на студентската научна дейност, по-тясното обвързване с плановите на

катедрите. И не на последно — още по-масовото участие на студентите в управлението.

Конференцията показа, че проблемът за активното участие на Комсомола в подготовката на висококвалифицирани кадри, на творчески личности, на специални, достойни да възпитават в комунистически дух и вяност към Партията утренните строители е един от основните, върху който тя е работила. Но показа още, че тая работа се е вършила пипнешком, недостатъчно и незадоволително.

Емилия ГУГОВА

ЗА ПРОЕКТАНТИТЕ — РЕСТАВРАТОРИ

Възстановителните работи на Царевец вървят с бърз темп. Архитектурните паметници — с вяра форма и в съзвучие с времето

В изпълнение постановлението на Министерския съвет за развитие на Велико Търново като исторически, културен и туристически град се наложи тук да се създаде отделна проектантска група към Националния институт за паметниците на културата. Основната й дейност се насочи към проучването и проектирането на многобройните архитектурни паметници от различни епохи, намиращи се в града и околностите. Как да стане възстановяването им — това бе въпросът, който вълнуваше проектантите. При разрешаването му трябваше да се преровят много документи, да се решат много неизвестни

за хилядите граждани възстановителните работи на Царевец вървят бавно, но темпът там, където архитект Лефтеров, ръководител на проектантската група, са непознати в нашата практика. За един кратък период основно са проучени двата главни комплекса — дворцовият и патриаршеският. Групата във Велико Търново е извършила проектирането на ранно византийската сграда в юго източната част на двореца, като е предвиден оригинален начин за показване на двата строителни периода в нея — ранновизантийския и българския средновековен, експонирани на две различни нива. Подобно е решението на двете тронни зали в двореца.

Най-бързо досега са вървели възстановителните работи по крепостните стени. Окончателно, със збирените и завършената Южната крепост на стена. През следващата година ще се работи до пълното завършване на Северозападната крепостна стена с напрана на зърбите — един сложен в конструктивно отношение строеж.

„Вече, казва арх. Лефтеров, възниква въпросът — как ще изглежда средновековният град на Царевец, когато от него излязат археолозите и проектантите и останат само туристите и посетителите — къде и какви ще са екскурзоводните пътеки, зелените площи, как ще изглежда окончателно

Среща на две поколения

В Бонбона фабрика при Захарния комбинат — Горна Оряховица се проведе вечер-среща на две поколения, организирана от цеховия профкомитет, дружествения комитет на ДКМС, стопанското ръководство при фабриката и Дома на културата при комбината. Тази среща бе посветена на ветераните — живата история на предприемчивостта и на техните приемници — комсомолската смяна.

От името на комсомолците Никола Бонев даде обещание, че ще следват примера на дългогодишните работници, ще се учат от тях и като тях ще продължават да творят историята на предприемчивостта. Приветствие поднесе и партийният секретар при фабриката — Розка Добрева. Юбиларите бяха поздравени от група пионери, които им поднесоха цветя. За ветераните и младите им приемници бе изпълнен поздравителен концерт от самодейци към Дома на културата при комбината.

Офелия ПИПЕВА

ПЪТУВАНЕ КЪМ НОВИ СВЕТОВЕ

Работно място и училище. След две години двадесет души ще получат дипломи по специалността свилоточене.

Свилоточната фабрика „Васил Коларов“ сега напълно се преустройва и автоматизира. А за такова производство трябва висококвалифицирани и образовани хора. Затова младите работници тук нямаха нужда от много агитации — сами бяха убедени, че е необходимо да повишат образованието си. И решението на ръководството да се създаде паралелка към експерименталния професионално-учебен център към фабрика „Васил Мавриков“ дойде тъкмо навреме. Затова го посрещнаха с радост, и с тревожен въпрос — ще се справят ли, няма ли да се пострайат пред по-възрастните? Пооткъснали се бяха от училището, трябваше бързо да се организират — с една дума, създаваха, че само с ентусиазъм учението няма да потъргне.

Една от стаята на работническото общежитие във фабриката от два месеца изпълнява малко необичайната функция на класна стая. Засега тук в три дни от седмицата се провеждат заниманията на паралелката. Пристигат младите хора шумни и нетърпеливи, едва успели да откънат след работния ден или откраднали два-три часа от почивката и неотменните домакински задължения преди обяд. И пак така малко шумно заемат местата си около масите, разварят тетрадки и бележници и бавно, неусетно потъват в чудния свят на химията и историята. Часовете за всеки предмет са строго определени — само по двадесет, затова е необходимо пълно съсредоточаване, редовно водене на записки. Тук липсва традиционното изпитване за проверка на знанията в началото на учебния час, защото на края на семестъра всички ще се явят на изпит. Понякога беседата с преподавателката е наложителна, но това е за да бъдат пояснени навреме някои по-трудни въпроси.

Стане ли дума за изпитите оживлението сред учениците нараства — виж, в това отно

шение те са като студентите. Слушат лекции, след това — на изпити и отново друг се мества с нови предмети. И платен отпуск почти като на задочници — четирнадесет дни за целия курс на обучение. И така, за две години — осем семестъра и изпитни сесии. Вярно, страшно е и като си помислиш, че само след един месец трябва да теглиш билетчето с въпрос за органична и неорганична химия, по история... Затова са така съсредоточени и питателни погледите, усрещени към черната дъска. За това е толкова настоячива и изискателна Нелли Пешева — инженер-химик в предприятието, която води занятията по химия.

Първото нещо, което прави впечатление в тази скромна, но уютна стая, и почти единственото, което я доближава до представите ни за училището, е младостта. Почти всички тук са млади работнички-свилоточачки. Овехтях има и няколко работници от фабрика „Васил Лески“, които за две години също ще получат средно техническо образование и специалност свилоточене. И неволно се пренасяш в своите ученически години и не ти се разделя с тези тъй обикновени и жизнени хора. Малко свободни в държавното си, с присъщото за класата им много точно чувство за хумор, малко помъдрели и с необходимостта за възрастна им доза самоучувствие. Ентусиазмът от първите дни, разбира се, вече отстъпва място на упоритото и амбицията. На стремежа към онези приказни светове, които знанията ще им открият.

Мария КАЧАКОВА

СВЕТЛИНАТА НЕ ЗАГАСВА

Сърцевината и гордостта на читалището в Сухиндол е образователна библиотека. Отстои и няколко книги при осъществяването й, днес по нейните ластици са съхранени над 35 000 тома книги. В просторната читалня са наредени десетки вестници и списания, които са на разположение на читателите. За десетте месеца на тази година са раздадени за прочит 13 100 книги на 1020 читатели.

Въведе се добра организация в работата на различните състави на читалищната художествена самодейност през есенно-зимния сезон. Театралният колектив вече рачувача под ръководството на Б. Карамочев комедията „Език мой — враг мой“ от Георги Караславов. Усилено се подготвя смесеният хор под диригентството на комсомолеца Румен Момев. На своя пост е дългогодишният диригент Крум Русев, който ръководи битовия хор. Започват репетициите на певческия груп, духовата музика, танцова трупа, естрадно-китарен състав и др. Една група от над 160 девойки, младежи и възрастни работят упорито в областта на музикално-просветния живот в най-младия град на окръга.

Неделчо ТИНЧЕВ

Годишник на ВФСИ — Свищов

Тези дни излезе от печат том XLII на „Годишник на Висшия финансов-стопански институт“ „Д. А. Ценов“ — Свищов.

Сборникът има следното съдържание: Ст. Александров — „Развитие и състояние на счетоводната отчетност в търговията на НРБ“; С. Дилков — „Характеристики на подсистемата оперативна управление на производството и някои въпроси по изграждането на автоматизирани системи на управление“; Ив. Колев — „Система за обработка на икономическа информация“; Ст. Костов — „Измерване на зависимостта между обема на стокооборота и стоковете запаса в търговията на дребно“; М. Маринов — „Проблеми на регионалната микроикономика (по примера на Лозешки окръг)“; Кр. Папазов — „Някои въпроси за инфраструктурата“; Р. Радков — „Международните банки в системата на капитализма (същност и противоречия)“; Г. Стефанов — „Обективни икономически закони и икономическата политика на социалистическата държава“; П. Сулов — „Създаване и реализиране на чист доход в строителството“; Н. Чоков — „Същност, форми и принципи на потребителския кредит в условията на социалистическото народно стопанство“.

Розин ЧАПАНОВ

ектите арх. Илия Лефтеров, арх. Теофил Теофилов, арх. Ел. Евстатиева, инж. Гено Тотев и другите специалисти са натрупали вече полезен опит, професионална квалификация. Машабността на работата изисква и нови сили. Затова в бъдеще може да се очаква превръщането на проектантската група във Велико Търново във филиал на Националния институт за паметниците на културата.

Елка ЛАЗАРОВА

НЕЗАБРАВИМИЯТ ЖЕРАР ФИЛИП

По случай 50 години от рождението му

Той почина едва няколко дена след като в печата се появи съобщението за сериозното му заболяване. То ва стана в Мексико, през едната на ноемврийска сутрин на 1959 година, след като той се бе върнал от снимачната площадка и бе наблизил

планове за снимката почивка със семейството си...

Жерар Филип бе на 37 години. Погребан го в костюма на Сид, в Раматю, където малкото гробище се нарича почти на брега на морето.

Още от малък родителите му го готвях да следва право. А той иска да стане актьор. С майка си споделя новите и мечтите си. Тя е като негова другарка, каквато по-късно става и жена му — Ан Филип — сериозната, трезва, умна спътничка в живота на големия актьор.

По характер младият Жерар е плах, резервиран, скромен. Той израства висок, с пластична, деликатна фигура. Записва се да следва актьорски курсове. Първото му излизане на сцената става през 1942 година в Ница, където неговата партньорка е известната френска актриса Мадлен Робинзон. Младецът поживя неочаквано голям успех, слисва колегите си, изненадва приятелите си.

Поканен от основателя на „Театр Национал Полюлер“ (ТНП) — Жан Вилар — да играе Родриго от „Сид“, Жерар Филип години наред свързва силбата си с този театър, поел задължение то да стане истински народен театър. И наистина ТНП се откъсва от праха на частот, отива в провинциалните градове, дава представления в работнически предприятия, става известен в цялата страна. Истинският театър — казваше Жерар Филип — трябва да бъде театър за всички, и отук идва моята радост, че играя в ТНП. При нашите представления народ и театър се среща като приятели.

От 1943 до 1959 година Жерар Филип бе най-ярката личност на френското кино и френския театрален небосклон. Актьорите, които са играли редом с него, пазят ярък спомен за този човек — около църквата „Св. Никола“, Даскалоливницата и чашовниковата кула, проектите на класното училище в Михалци, църквата „Петър и Павел“ в Свищов, родната къща на Сидер войвода в Горна Оряховица, Даренкова та къща в Лясковец.

Всеки един от тези паметници на културата трябва да намери отново най-вярната си форма и същевременно да заживее в съзвучие с нашето време. Авторите на про

от театъра, навън го чакаше огромна тълпа. И досега не съм видял втора такава популярност. Познавам много актьори, но нито един от тях не притежава тази обаятелност, тази непреодолима сила, която се излъчваше от Жерар. За мен беше празник, когато играех редом с него. Той беше разгадал тайната на думата, на жеста, на градацията...

На нас, българските зрители, Жерар Филип е известен от образите, които създаде в киното. „Фанфан Лалето“ обиколи няколко пъти целия свят, преведен бе на 16 езика. С този филм Жерар Филип постигна слава, с която на помня Чарли Чаплин.

На снимачната площадка той не играеше — той живееше. От него искреше жизненост, истина, енергия; той биде чуваше глупците и дърдорковците; той осмиваше принципите и военните.

Той възпита в неспотижнато майсторство десетки филмови герои. Ние помним и се възхищаваме от Фабрицио дел Донго в „Пармският манастир“, от Жюлиен Сорел в „Червено и черно“, от дьо ла Верн в „Големите маневри“, от Модилиани в „Монархас — 19“ и др. Последният филм, в който се сие Жерар Филип — „Треската се засява в Ел Пао“ под ръководството на Луис Бунюел — не е проектиран пред българската публика.

Жерар Филип бе това, което наричат „ангажиран артист“ — със събитие отношението по наболелите въпроси на своята съвременност. Той беше член на Световния съвет на мира, оглавяваше дълги години Френския профсъюз на актьорите той — най-известният и най-търсеният актьор — посвещаваше значителна част от времето си на тревожните граждански проблеми, с цялата си душа откликваше на революционния повик на своето време.

Актьор с изключителен талант, гражданин с будна съвест, той си остана ярка, незаменна фигура в културния живот на Франция.

Малина КАРАСИМЕОНОВА

ПРОДАВАМ „Москвич-407“ — Велико Търново, телефон 2-49-87 — Чавдаров.

ДАВАМ ГАРАЖ под наем — Велико Търново, телефон 2-42-33.

ПРОДАВАМ къща с двор. Справка — Горна Оряховица, ул. „Отец Панаей“ 87 — Касабова. 2-1

ПРОДАВАМ къща в Горна Оряховица, ул. „Отец Панаей“ 45, справка след 17 часа. 2-1

ПРОДАВАМ къща — опразване веднага, Горна Оряховица, „Комсомолска“ 11. Справки — „Сидер войвода“ 8 — 4-13-37. 2-2

База за техническо развитие по строителство — Велико Търново

търси

ДВАМА МАШИНИНИ ИНЖЕНЕРИ ЧЕТИРИМА МАШИНИНИ ТЕХНИЦИ за извършване на проектно-конструкторска дейност.

Справка — Велико Търново, телефон 2-34-91. 3-1

Държавна печатница „Дим. Найденов“ Велико Търново

търси

- 1. Работници за производството
- 2. Помощник-машинисти за плоскочепатния цех
- 3. Линотипери — наборници на книги на клавишни машини

Справка — дирекцията — телефон 2-05-36.

5-2

МЕХАНИЗАТОРИТЕ ЯНАКИЕВИ

Примерът на четиримата брата от стражишккия кооператив

Край стопанския двор стана беда. Непознат моторист се блъсна в гумата на ремарката на Петър Янакиев. Незначителен случай, леко нахвъртване и толкова. Преди няколко минути разговаряхме на стопанския двор с Петър и неговите братя Милан и Манол. Нямаме само най-младия, тракторист на „Беларус“ в транспортната бригада. Търсеха го и агрономката на комплексната бригада Дарина Бенкова, и председателя на ТКЗС Стефан Славев, но от Егнелия нямаме и следа. Но ето, стана бедата и четиримата като един опряха рамена до пострадалия моторист. И в мен неволно се прокрадна огорчението от пропадналата тема. Ала сега, след близо месец от малкото произшествие ясно разбирам, че съм присъствувал на едно показно тълкуване. Припомням си детайлите и си мисля: колко дълбока, колко сърдечна и неволторима е братската дружба. Как бързо ги събра тогава общата тревога.

Те и в труда са подчинени на свещения закон на другарската взаимопомощ. Тежка беше тази есен. Тежка и трудна. Цели дни се ляха проливни дъждове, земята подгизна, по калните колелата си боксуваха трактори и автомобили. Механизаторите буквально крадяха от малкото хубави часове, удължаваха работния ден, възвещаха да уседнат на ден, а работата в ремонтната работилница къляха инициативи. Уширваха се шините на редо селските, усилено се ремонтираше захвърления инвентар, преустройваха се старите зърнокомбайни за преустройство на семе. Не останаха настрана и четиримата брата-механизатори Егнелия, Милан, Петър и Манол Янакиев. Манол, най-възрастният, макар да беше механик на овощарската бригада, остави временно преките си задължения и седна в дизела. Ореше, сееше и дозела и последните житни зърна не легнаха в мократа земя, не слезе от трактора. Не остави да крадех слякомбайна на Петър. На помощ се притече и най-малкият — Егнелия. А за Милан и другаря му Ангел Стойчев, агрономката на бригадата възторжено се отзова:

— Те са главните селци на кооператива, Милан ся с ценка от две селки. От три хиляди и петстотин дека ра хляда се падат на него. Главният! Каква висока чест! И доверие. И авторитет!

Те наистина заслужават да си похвалят. Защото няма кътче в кооперативното землище, където да не се почувствуват горещото сърце, трезвия ум и опитната ръка на механизаторската фамилия. Милан цяла пролет ся царя вела, окопава, подхранва, пръска с хербициди, а през лятото не отпусна тръпичи ръце от волана на комбайна. На блока осъмваха и замръзваха Петър и Егнелия.

Колко неочаквани са попитанията на съдбата. Не се определят от ветропоказател, не се измерват с манометър. Подемат те като жълд, понесат те по колелата на живота и уморени те сложат в някой град или село. А нашата земя е блягодатна и хубава, жителите са нейните сокове. Мине времето и сам не усетиш как си се средил с нея и пуснал дълбоки корени, как прехватат фиданка се е превърнала в клоната фамилия дърво. Вдигнат се сетне богати сватби народят се деца и внуци и чуждото място се превръща в скъп роден край. По пътя четрове през 1959 година доведоха от с. Добротича Омуртагско и многобройно семейство на Борис Янакиев. И ето вече четирима деца години откак живеят в Стражица. Вдигнаха новите къщи, обзаведоха ги. А за трудолюбивия човек винаги се намира добра работа. Обикнаха тази земя като своя. И кооперативът ги прие като свои. Манол например е едва на четиридесет години, а една трета от тях са записани като механизаторски стаж. Какви само професии не изпита: мазач в Димитровград, сондор в Олчовичката мина. Ала истинското си призвание намери зъл кормилото на трактора и комбайна. Макар и по-млада не му отстъпват по усърдие и майсторство неговите брата.

Уважението и авторитетът четиримата са спечелени с упорит труд и майсторство. А ние бихме добавили: и с

онази невидима за око го ляма човешка обич към земята и машините, без която техниката е само куп студена стомана и желязо.

Иван ЖУРОТОВ

В промишления район — Велико Търново бригадата на орденосеноса Деню Сабев е една от водещите. Висока трудова дисциплина и отлично качество на строителните работи съпътствуват трудовото им всекидневие на обект „Панорама кино“.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

Вътрешната стопанска сметка в пивоварния завод „Балкан“

В пивоварния завод „Балкан“ вътрешната стопанска сметка прилагаме от началото на годината. Всъщност всички въпроси около нея бяха уточнени едва в края на юни и първото полугодие беше приключено заедно. Считаме, че изминал период и извършената работа ни дават основание да направим

някои изводи и видим основните проблеми на вътрешната стопанска сметка конкретно при нашите условия.

Независимо от големите усилия, които положихме, вътрешната стопанска сметка все още не е станала убеждение, осъзната необходимост и възможност за изпълнение на интересите на завода и интересите на неговия колектив. А без това е немислимо да се върви напред. Ето защо във връзка с разработването и приемането на насрещните планове за 1973 г. насочихме усилията си към създаването на тази абсолютна необходимост за изпълнение на производствените задачи. С ръководствата на отделните звена обсъждаме същността на петте показателя, които им утвърждаваме.

Особено вниманието обръщаме на нормативната себестойност за единица изделие. Най-подробно анализирахме неговите разходи. Оказа се, че докато преките разходи за труд, суровини, материали и полуфабрикати са понятии на всички, то цеховите разходи като комплекс от елементи, се позават съвсем недостатъчно. А при нас те са средно 20 на сто от търговската себестойност на продукцията. Освен това до голяма степен възможностите за икономия при преките разходи са ограничени. Това е особено валидно за материалите и полуфабрикатите — хмел, захар, малц. И обратно, възможностите за икономия при цеховите разходи са много по-големи. Тук става дума

за материалите за технологични нужди, електроенергия, парата, чулливостта на бутылките, текущия ремонт на машините, съоръженията и др.

Във връзка с разясняването на 1973 г. за себестойността на завода, най-големият винимане ще обрнем на това — зад всяка сума в нормативната себестойност да се вижда конкретна натура. Това ще рече хората от цеха да знаят точно за определеното им производство колко материали по видове, какво гориво по видове, колко електроенергия, вода, пара, съствен въздух, водно облъчение, сапуни, разни киселини и др. могат да ползват. На база на опити да ги насочим къде и какви икономии могат и следва да се предвидят по насрещния план.

Естествено задълбоченото и компетентно изясняване на горните въпроси може да изиграе изключителна роля за превръщане на вътрешната стопанска сметка в дело на целия колектив. Не последват ли обаче определени положителни резултати в по-близо или по-далечно бъдеще, все едно, че всичко отива на праг. И това е вторият наш основен извод. За това полагаме и максимум усилия за реализиране на икономии и насочване съответните средства по фонд „ДМС“ от звената обособени на вътрешната стопанска сметка.

От всичко седем подразделения, работещи на вътрешно-стопанска сметка, три приключиха деветмесечното с положителен резултат, като начислиха по своите партии във фонд „ДМС“: малцерай — Велико Търново 863 лв., малцерай Бабеня — 4239 лв., безалкохолни напитки — Габрово — 5498 лв. Това, разбира се, не ни задоволява, но като начало е обнадеждаващо и в бъдеще то ще се утвърждава. Анализът върху резултатите на звената, които не начислиха средства по фонд „ДМС“, ни показа, че наред с пропуските, които там се допускат, съществено дял за лошите резултати има и незадълбоченото научно планиране на разходите. До сега извършихме огромна работа в това отношение по плана за 1973 година, съобразявайки се с третия ни основен извод от прилагането на вътрешната стопанска сметка.

Особено внимание обръщаме на спомогателните звена и дейности, които не са обхванати на вътрешната стопанска сметка. По-уважението правят, които наредбата за вътрешната стопанска сметка дава, а именно от осветителна „Общи нужди на завода“ под партията „За армени на работниците, за икономии“ да се преминат работниците от вътрешната стопанска сметка, за реализиране икономии на суровини, материали и труд, съществува и предсметка за разясняване на икономии, какви начини се ползват допълнително за всяко звено, това ще бъде един сигурен стимул за разкриване и реализиране икономии от спомогателните дейности. Освен това по този начин по същество, макар и не в абсолютен смисъл на вътрешната стопанска сметка, ще бъдат поставени всички звена в завода.

Изводите от изминалото деветмесечие, практическата работа, която извършихме и ще вършим във връзка с плана за следващата година, са солидна гаранция, че от 1 януари 1973 година новият икономически механизъм и вътрешната стопанска сметка в завода ще бъдат приложени жените така, както повеляват съответните нормативни документи.

Стоян ШАЛАВЕРОВ
зам.-директор по икономическите въпроси.

Научноизследователски и проектно-конструкторски институт по битово обслужване и комунално стопанство — филиал Велико Търново, ул. „Тригълна“ 51.

търси

да назначи:
МАТРИЧАРИ
ФРЕЗИСТИ
СТРУГАРИ
СТРУГУРОРИ
Заплащане по тарифата плюс 40 на сто преми.

2-1

МОМИЧЕТО И НЕГОВИЯТ ЗАВОД

Когато влязохме в Шапелния завод, шумът внезапно стихна. Тук сега е район на преизнен и тих монтаж, за щото големите конструкции са по местата си. Предстои пускане на основния химически цех за първа проба.

Доближихме главите си и споделихме нещо с инженер Васил Бандов. Спуснахме се през лабиринт от бетонни коридори и апарати, изкачихме се по стълбите към командната кабина, за да намерим момичето, за което ми говореше Бандов. Обикновено име, скромна биография на млад човек, Стефка Йорданова от Горско Ново село, завършила техникум, осем месеца работи в Шапелния завод на Химкомбината и нищо повече.

Два часа следобед. Студеният вятър внезапно притихна, сякаш се скри зад отсрещните хълмове. Небето се разчисти от оловните дунавски

облаци. Реката заблестя зад мрежата от смълчани тополи, настъпи тишината между две сменя.

Пристига следобедната смя на на „Свилоза“ и една от първите е все още непозната за мен Стефка. Отдалеч раздвиган неясен силует както силуетите на много момичета в завода, точкестата на момичето бързо трачат по бетона.

Ръкоистискане, представяне, първите разменени думи и една усмивка върху лицето на Стефка. След мизгута обикновеното стеснение между нови познати изчезна и ние говорим със Стефка сякаш се познаваме от години.

Започва проба на апаратурата. Командното табло светва. Стрелките се раздвигват и очите на момичето внимателно следат десетките кръгли мизгунци със светлици като совинци. Първите производствени минути. Внимание...

Но тук думата вниманието сякаш е недостатъчна. Тук трябва зорко наблюдение. В химическия цех всички операци са автоматизирани и отгук се командва всичко.

Сега Стефка ръководи с нежните си пръсти участъците обезводняване, сушене, мерсеризация. Трябва строго да се спазва технологичният режим, за да се получи алфа целулоза първо качество с 96 процента съдържание на химически чиста целулоза.

— А какво би се получило при невнимание? — отговаря Стефка. — Могат да станат аварии. Тук се работи със скъпи материали и опасни за хората киселини и основи.

Проибните обороти свършват. Апаратите млъкват за миг. Сега намираме свободни минути и вълнаме със Стефка в стаята на инженер Бандов. Разговорът ни е свободен. Говорим за нашите села, за новите филми, за какво ли не. Присядаме и дадем отгук, всеки споделя нещо за себе си и отново се връщаме в Химкомбината. Сега говорим за големия труд на специалистите, за всичко в този гигант на химията, сътворен от мисъл и метал, рожба на големите усилия на всички.

— Пусковият срок... Тога ва всички ще си отиднат. — О, не — отговаря Стефка. — Тогава ще започне истинското производствено напорежение. Нали това чакаме. — Все пак, какъв ще бъде икономическият ефект от шапелните влакна? — Тук моята събеседничка внезапно се запаля и очите й светват.

— Икономически ефект — огромен. Естественият влакна вече са скъпо производство и не достигат за нуждите на хората. А шапелните влакна са фини и етинни и издържат на голяма температура. Знаете ли, че това, което правим ние, е истинско чудо в техниката. Представете си, че в целия свят има само 15 шапелни завода, само пет са като нашия и работят с пълен капацитет. Нашият за вод е един от най-модерните. Нашият завод...

Разделяме се, защото свободното време свърши. Облечена в кафяв панталон и синя блуза, Стефка бърза към командната кабина, фигурата й изчезна за миг в химическия цех.

Оглеждам се в големата площ на химкомбинат „Свилоза“. Момичета... чернокоси, с развезени руси коси, те неперекъснато споват из своя за вод и наистина го имат като своя собственост. Върху отсрещния метален корпус едно момиче седна върху скелите, сякаш докосва облаците и отваря навреме фигурата му пламва в осветелния блясък на електрожени.

Когато се отдалечихме, видяхме новия крайдунавски пейзаж. Химкомбинат „Свилоза“ се издига високо над крайречните тополи и блестя на залезващото слънце.

Йордан РУСАЛСКИ

СУ „Хидрострой“ — язовир „Йовковци“

търси

да назначи:
ЗИДАРО-МАЗАЧИ, ЗИДАРО-КОФРАЖИСТИ И БЕТОНДЖИ ЗА ПОДГОТОВКАТА ИМ ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА 1973 ГОДИНА ЗА СССР.

Заплащането се извършва съгласно единните трудови норми, плюс 30 на сто допълнително възнаграждение върху тарифната заплата.

Справка — язовир „Йовковци“, тел. 2-00-27, отдел „Бит и работна ръка“.

3-3

Завод за автоматични везни — Лясковец

търси

да назначи:
СРЕДНИ ТЕХНИЦИ — за технологи и конструктори,
СТРУГАРИ И ШЛОСЕРИ — разредници и начинаещи

Заплащане съгласно щата. Постъпване веднага.
Справки — „Личен състав“, телефон 20-70, вътрешен 49.

3-1

ДАТ — Велико Търново

съобщава

на занейтеросваните предприятия и общински интереси съвети, че във връзка със 124 разпореджени на МС за ликвидиране на СОАТ има 19 броя товарни автомобили, които собствените могат веднага да продадат по оценките на комисията от ОНС — В. Търново.

Справки на телефон 84-00-01, автостанция во „Товарни превози“ — Г. Оряховица.

3-2

БОМБА ЗА ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

... Ето веселият Паша Кочев излиза с една красива висока девойка от кафе-барчето... ето той се качва за едно с нея и с още двама младежи в открит звероподобен автомобил... ето те пътуват из града: Паша е поставил ръка срещу вятъра, лови го с пръсти, много е приятно да ловиш вятъра със стиснати пръсти... ето той стига плажа, преоблича се в кабината, къпе се с младежите и с девойката, пие уиски от бутилката направо, бутилката обикаля всички... ей че весела бутилка... ей че е идот Исаев, стар, доверчив, изживял своето идот... ето ти Паша Кочев, аспирантът на професор Исаев... ей че времента са настъпили, едно момче така хитро да изиграе Исаев! Впрочем какво общо има тук момчето? Просто самият Исаев е за буничето „Кучини“, като матрак с ръждясали железни пружини... ей че...

— Хайде да я превъртим още веднъж...
— Защо? Тук всичко е наред, Щирлиц. Защо да си губим напрасно времето?

— Давай всичко отначало, ти казвам!
Сега той седеше до самия проекционен апарат, наместил се така, че да вижда на екрана всички подробности, даже и най-малките. „А за какво, собствено? Тук всичко е ясно. Не се разбира само едно: защо му е трябвало да ми пише бележка? Защо? Ако е позволил да го снимат, защо за това не е казал нито дума? Иска да бъде чисти чък? Просто замислял и толкоз? Но той не е глупак. Той е умел момък и разбира, че предателството си остава предателство независимо от това, кого си предал — приятел или непознат. Как са могли да го уплетат? Да са го напели? Глупости, по такъв ли начин работят да стрелбите тилпи. Жена? Времетога сега са други, сега, слава богу, престанаха да се страхуват от шаманж... Почти престанаха — ма шинално се поправи Исаев. — Идиотът, разбира се, ще се изплаши, а поне малко мислещият човек... Не, с това не могат да го сплатат... Или... Или. И това се е случило на другия ден след срещата с Дорнброк...“

— Стоп! — изведнъж викна Щирлиц. — Спри апарата!
— „Каква дата имаше на афиша, покрай който минах? Там беше не тази дата, която им е нужна! Или по-точно

там имаше дата, която тях не ги помисли Исаев, а на мене много ми е необходимо — бързо помисли Исаев. — Точно така. Ако само не греша; господи, само дано не греша! Те минаха с колата покрай колони за разлепяване на обяви. И там имаше афиш за някакъв концерт: „Днес, 19, а „Конгресхале...“ А той е поискал убежище на 21-ви!“

— Спри апарата! Називият лентата обратно, Холтоф. Където каже аз, там ще спреш! По-нататък... Внимание. Стоп! Стоп!
„Днес, 19, а „Конгресхале“ концертът на Жак Делюк: Бах в нова интерпретация!“ — Напи тебе, Холтоф“, са ти напъхали фалшификация! — помисли Исаев. — Нико от вестника на Ленц не е виждал Кочев. Те те лъжат, Холтоф. Те те излагат на удар, защото това доказателство вече ще бъде не тяхно, а твоё доказателство. Не приемай тази лентата като доказателство, Холтоф. Направи от нея две копия, това ще ти осигури безоблачна старост, когато те извървят в оставка. И нищо не кавай на Айсман и на Ленц. Помогни ги отначало да пуснат това по телевизията. И толкоз. А после ще кажеш, че това ще бъде приложено към делото заедно с отзивите в печата. Разбра ли какво са ти пробутвали, Холтоф? — мислеше Исаев, седейки в креслото му се схвана.

— Впрочем, знаеш ли, Холтоф, все пак направи си копие от тази лента и нека тя остане у мене.

Когато Холтоф си отиде, Исаев взе такси и помоли шофьора да го закара до зоологическата градина — от там са две крачки до „Европейски център“, а там на осмия етаж е редакцията на „Телеграф“. Исаев се отнасяше с ризиозност към това издание и особено към водещия му редактор Хайнц Кроне.

— Телевизията ли е? Моля да ме свържете с редакция „Новини“. Говори Хайнц Кроне от „Телеграф“ добър вечер. Току-що са ви предали материал за един избягал червен. Аз вече се обадих в прокуратурата, защото редакторът Ленц е коментирал явно фалшификация. Наши хора сега ще дойдат при вас. Моля да ги приемете и за да няма недоразумения, дайте им възможност да направят изяснение.

— Какви недоразумения?
— Ние ще ви обвиним в престъпен сговор с Ленц, който предлага на нашите власти изфабрикувана с помощта на телевизията фалшификация.
— Аз ще приема вашите хора, господин Кроне. Хайнц Кроне наизгнана на Исаев и попита:
— Колко ви дължа за сензацията?
— Това е моят подарък за вас заради борбата ви срещу Франц Йозеф Щраус.

Те седяха на осмия етаж на грамедния „Европейски център“ и напрегнато гледаха екрана на телевизора. Ако всичко върви така, както бе замислил Исаев, то след няколко минути трябва да пуснат повторно материала, да ден от Ленц.

... Говорителят поклати глава, оправя си връзката и каза:
— Дами и господа, в нашата вечерна програма се прави поправка. Вестник „Телеграф“ поиска да се повторят кинокадрите, посветени на преобладаващия у нас на червеня интелектуалец Кочев, избягал през железната завеса. Искам да ви представя репортерите на „Телеграф“ Франц Прост и Паул Ритенберг. Моля.

— Трябва ми телефон — каза — Ритенберг.
— А аз бих искал да видя до нас редактора Ленц — добави Прост.
— Първата молба е изпълнима, а втората, уви, не — ре редакторът Ленц вече излезе от телестудио.
— Е, нищо... Нека още веднъж да видим неговия материал — каза Ритенберг — а ние ще го коментираме по нашето.
Замъркаха се кадрите: Кочев се смее, Кочев плува, Кочев се вози в открит спортен автомобил из града. Ето го моят стъбл, на който е залепен обява: „Днес... в Конгресхале концерт на Жак Делюк...“ Бах.

(Следва)

Последните отсечки на pista на годишния план летят скори. Едно след друго. Някои вече са на сантиметри от финиша, но не намаляват устре...

ПОТОПЕНА В ХУМОР И САТИРА

По всяко време явление, се пуска бее предупреждение.

Репортер „Х“

За конкурса

НАШИЯТ КУМ

(КУЛТУРЕН УНИВЕРСАЛЕН МАГАЗИН)

В приемната на нашия КУМ нахлуваха запътият гражданин Люшкан Маджаров от с. Сан-стефано, Бургаско, в Методи Овчаров, който владе...

Къде е кумът? — за питаха в един час двамата. — Тук е! — отговорихме. — Да става веднага и да тръгва с нас. Ще го водим в Цеха за регенерат на авто мобили гуми — Стражица. — Чакайте, другари! За какъв кум говорите? — Ами за кум с връчки. — Имате грешка! Нашият КУМ означава Културен универсален магазин. — Оох! — въздъхнаха и двамата. — Как ти даваше тия обяви във вестниците, не знаех, но все ни подвеждате. Прочетох мие преди време в „Автомото“, че в цеха за регенерат на гуми — Стражица навършват бързи услуги и практично по две гуми още през август. — По беше август, бе зешем ври, бе октомври, бе ноември. Само гумите дото ги няма.

Това ли им е бързото и културно обслужване!

МЕГИЧ

Павликени, Павликени...

(или ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА СТАРАТА ПЕСЕН)

Навярно мнозина си спомнят она стар популярен шлагер, в който със съзвон на очи, с въздишки и с трояк теани подсмърчания, се говори за хубавите павликени ергени и за още по-хубавите момни, които се разхождат в черно време из града.

Ала в интерес на историческата правда сме длъжни да кажем, че хубавите момни и ергени, като се разхождат по улиците, булевардите, парковете и градините на Павликени, изразходват големи количества енергия. И тъй като според законите на медината, изразходените калории трябва да се въста новят, то момите и ергените ванзат в сладкарниците, ресторантите и закупват на града да сторят това. Визват, стоят няколко секунди и като попреминат два-три пъти вилашено, се обръщат кръгом и излизат бързо навън, сълтатки с удвоени сили влажния есенен въздух.

После, след като се изморят от вечерната разходка, се погледват по домовете си. Дя гат снаг и сънват редица невероятни снания от рода на тези например, че:

Разхвърлените чинии, вилици, лъжици, фасове, остатъци от ядене и хартийки по масите, столовете и по подовете на закувалня „Москва“, сладкарница „Малина“ и ресторантите „България“ и „Република“ са изчезнали заедно с планините от пращен стъклен и дървен амбалаж в тези заведения.

Освен този необичайно хубав съд момите и ергените сънуват, че в първокласния ресторант „Ракета“ работите вървят първокласно, а не както е в действителност.

Всички сервитьори (повечето от тях нямат нужната квалификация) в този ресторант пушат и пият по време на работа, вечно нямат дребни пари за връщане на клиентите, искат си бакшиш и запазват по пет-шест маси за свои приятели. Гардеробът, макар че е задължителен, не се използва почти. Оркестърът — работното му време е трудно да се отгатне, свиря изключително по желание на посетителите.

Таква хубави снания сънуват павликениските момни и ергени. А като се събудят, продължават да слушат старата песен отново, изразходвайки своята младежка енергия в напразно скитане на споменатите заведения, които ги посещават и изпращат с изключително лоната си хигиена и с високата си култура на обслужване.

П. ЛУНДЖЕВ

Първи сняг

Едър сняг завали, тихо и безшумно. Затрупаваше тротоари, частни жилища, камини, дървета и административни сгради. Случайно по улицата премина котка. Снегът и нея затрупа. Счушени, врабичите под стрехите цикаха с езичи:

— Црък, црък! Голям сняг!

— Една враба, черна като сама нощ, затрака:

— Гаа, гаа! Каква бело та!

— Малкият Транзисторчо Колимечков — зарегистриран гражданин на с. Джулюница, излезе на улицата, изпъри се пред магазина за обувки и извика:

— Баа! В магазина доста видли гумени бутуши и галоши!

— За около пет минути пред магазина почерня от народ.

— Црък, црък! Голям номер! — зацъкаха врабичите под стрехите.

— Врабата, черна като самата нощ, затрака весело.

— Гаа! Ха-ха!

— Малкият Транзисторчо Колимечков се прибра в къщи. Залези носле в стъклото и загледа смехните чичковци и ледички.

— То, горкото, по цял ден стоеше само в къщи и като му омръзнеше да си играе с дървеното конче, излизаше на улицата да си направя по ведната шегя:

— Баа! В магазина продават гумени бутуши и галоши!

— И хората се трупаха.

М. КРУСЕВ

(по материал на Ст. ЖЕКОВ)

Клиентът винаги има право... дори да напише фейлетон

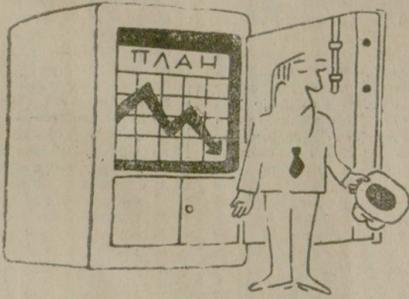
Когато кажем „културно обслужване“, по навик в представата ни се явява грубата или пасивна фигура на магазина. Е, да си кажа искрено, от няколко седмици и аз не мога да забравя широко отворената уста и тирадата обидни изрази, с които ме обслужва магазинерката от магазин за трикожаж и платове на улица „Иван Вазов“ № 8 — Велико Търново. Заради това, че понекаж терлички именно червен...

Зимен излонбен салон

(5 АВТОРИ С ПО 1 КАРИКАТУРА)

Ст. ТРИЧКОВ

Едно предприятие в края на годината

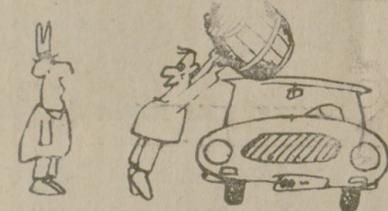
Николай ЦОНЧЕВ

ПРАВИЛАТА ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

— За неправилно изпреварване ти отнемам книжката за три месеца.

Радог ГЕРДОВ

— Абе, ще отскоча до старите да ме видят!...

Хр. ВЕЛЧЕВ

— Петров, кога ще престанете да закъснявате за работа?

— Веднага след като се пенсионирам, др. директор!...

Ст. СТАЙКОВ

— Тръгна по лов и му пораснаха рога!

цвет, а не каквото ми бъде тикнато в ръцете по най-неучтив начин, трябваше да понеса кавгата й.

Напоследък комплекс за малочисленост получиха и постоляните пътници по авиолияния № 3 Горна Оряховица. Пътник ли си, знай, че шофьорт, когато иска ше тръг...

не, ако иска ше спре, колкото си иска ше стон на спирката, вътре може да е не поносимо пепеливо, може... всичко може да си прави шофьортът. А ти, шом си вътре — търпи и ше си спасиш душата.

Кристина КИРИЛОВА

Млечният път

На ВТ 97-92

Във една се приказка разказва, че детето в чуждата земя със трохици пъта си млечна, за да се завърне у дома.

Каминотът с номера посочен днеска тръгна на далечен път, го белаява с чукура си млечен, че да го посрещне пак домът.

До Стражица — километри много, а пък гомът не е тъй голям. Отсъдете вий, другари, строго: Ще стигне ли млечното до там?

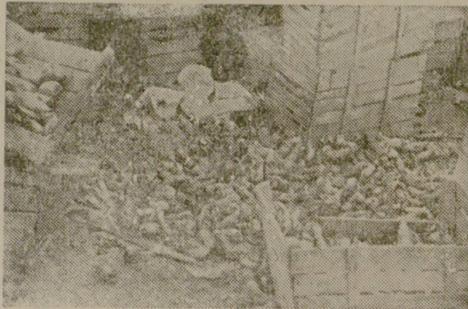
Каминона дали ще се върне? Кой ще плаща този млечен път? В що ще се страната ни превърне, ако всички гомове текат?...

КОСЕР

Когато снимките говорят,

виновниците не трябва

да мълчат...

ВАРИАЦИЯ ВЪРХУ ПОЗНАТА ПЕСЕН

— Димитро, Дилберо, каж ми как се сяди пиперо? — Какво да ти казвам как се сяди, като хората са го засадили, полели, прекопали, обрали и, както виждаш даже доставили във консерватна фабрика „Мизия“ — Полски Тръмбеш. Ами ти ми кажи така ли се съхранява пиперо? — Я да оставим по този въпрос да се изкаже ръководство то на фабриката.

Обектив — 72

Еленски попътни препънки

От известно време улиците на Елена много приличат на лунната повърхност. Вички са така разкопани за ка нали, кабели и други съоръжения, че е почти невъзможно по минаването по тях.

Еленчани говорят, че в най-скоро време улиците на града ще бъдат използвани за обучение на космонавти. И колкото да са горди с лунната прилика, все пак предпочитат всичко да си бъде земно.

Наскоро в новооткрития язовир на пътното платно до моста при автобусната спирка в село Синджирци, който представлява голям трап, пълен с дъждовна (а напоследък и снежна) вода е изчезнал един 20-тонен „Мерцедес“ от Международния транспорт в едно стадо овце заедно с овчаря. Издирванията на извиканите по спешност водолази не дали резултат.

Очаква се местната пътна служба през зимните месеци да превърне този попътен язовир в площадка за хокей из лед и фигурно (из)пързаляне.

Пантелей ПЪТНИК (по материали на Велчо Чернев)

НАПИТКИ С МЕЗЕ

Препоръчва се на всички граждани, желани да консумират безалкохолни напитки с мезе, да се обрънат към сладкарниците във Велико Търново, Горна Оряховица и на други места из окръга, които ше им предложат своя богат асортимент с подходящи мезе. Препоръчва се също на качествения контрол на производителите на безалкохолни напитки, пивоварния завод „Балкан“, кооперация „Ичела“, пък и ХЕИ по-малко да броят мухите в собствените си канцеларии и по-често в удавено състояние, ше ловят истинските мухи. А ако човек няма късмет, може и нешо поедро да хване.

Донка ХРИСТОВА

Всички пътища водят за...

Драги читателю, драги читателю! Бързо се менят времената, менят се и нашите представи.

Някога всички пътища водеха за Рим, а сега, представете си, водят за автогара Павликени.

Ще попитате — защо? Там по всяко време на деня можете да се наслаждавате на пошлата песен за Гунди и Котков. Този апокрифен „бисер“ е омаял със звучността си и прекрасния си текст главите на гаровото ръководство, та се пуска по радио уредбата с цел — повишаване добрия вкус на гражданството.

Върви, драги читателю, и ти да се насладиш, докато все още не е загорчало на тия вещи ценители на изкуството!

Братя ОСТРИЛКОВИ

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ше проектираат: ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Ах, тая Настя!“ и „Новекът от другата страна“; ИСКРА — „Обич“; „Трудов фронт“ — „Крвава приказка“; професионално кино „Васил Мавриков“ — „Първият ден на мира“ и научно-популярни и документални филми.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — „Последният шурм“ и „Цена та на бързите секунди“; професионално кино „Хараламп Стояков“ — гара Горна Оряховица — „Последната реликва“ и „Накованя или чук“.

СВИЩОВ: „Алеко Константинов“ — „Последният шурм“; „Ака демина“ — „Цена на бързите секунди“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стояков“ — „Любов Ярвоя“, „Ци тавелата отговори“ и „Бялата птица с черния белег“.

ЛЯНСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Мярват ози говорят“, „Ган неният гъзб“ и „Любов Ярвоя“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „ДС пристъпва към действие“ и „Той“.

ПОДСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — „Любов Ярвоя“ и „Татула“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — „Седемте години на ефрейтор Збруев“, „Казани“ и „Битката за Берлин“.

СУХИДОЛ: „Трезвенос“ — „Олеся“ и „Македонска крвава сватба“.

КОНЦЕРТИ

На 6 декември, сряда, в салона на ДНА от 19 часа ше се състои концерт „Джаз и поезия“ с участие на артисти от драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново.

ФУТБОЛ

„Левски-Спартак“ — „Етър“, „Спартак“ — „Перник“, „Дунав“ — „Черно море“, „Черноморец“ — „Тракия“, „Ботев“ — „Локотков“, „Славия“ — „Лясков“, „Локотков“ — Пд — „Волов“, „ЖСК-Спартак“ — „Ака демик“, „Беро“ — ЦСКА Септ. знаме.

СЕВЕРНА „Б“ РГ

„Крпачев“ — „Локотков“ Ре, „Ком“ — „Септемврийска слава“, „Д Ватев“ — „Добруджа“, „Червено знаме“ — „Ангел Къчев“, „Чавдар“ — „Светкавица“, „Чардафон-Орловец“ — „Академик“, „Дунав“ — „Орбел“, „Бдин“ — „Металург“ „Лудогорец“ — „Локотков“ Го.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 2 ДЕКЕМВРИ 10.00 — Новини; 10.10 — Интервю; „Златната врата“ — предаване за пионерите; 11.00 — „Алишер Навои“ — съветски игрален филм; 12.30 — „Най-обикновен биография“ — очерк за героя на социалистическия труд Христо Чолаков; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — „Любимата камера“; 14.00 — „Потсдам-45“ — постановка на Палската телевизия; 15.25 — „Зарази силни работлоспособи“ — репортаж; 15.35 — „Градът, който познавам“ — Чирпан; 16.05 — „Рамо до рамо“ — концерт за армияте от Варшавския договор; 17.10 — „Световна архитектура“ — серия документални филми; 17.30 — „Сенки“ — предаване на редакция „Лич“; 18.00 — Новини; 18.10 — „Мама и хоекът“ — съветски документален филм; 18.30 — ТВ студия Варна: „Славет и ролята“ — културна постановка по Оскар Уайлд; 19.00 — Панорама; 19.30 — Концерт на държавния ансамбъл за народни песни и таници „Пирин“ — Благоевград; 19.50 — Лека нощ, леда; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Освобождение“ — съветски игрален филм; 22.20 — Забавна програма; 22.50 — Усмивки от старите ленти; 23.05 — Новини.

НЕДЕЛЯ — 3 ДЕКЕМВРИ

10.00 — По света и у нас; 10.20 — „В света на книгите“ — Рачуцете тази вечер — предаванията за пионерите; 11.05 — Курс по руски език — 21-и урок; 12.05 — Мелодия на месеца; 12.10 — „Големият пътуване“ — българска телевизионна програма; 12.50 — Реклами; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — „Круп и Краузе“ — телевизионен сериен филм на ГДР; 14.50 — Концерт на Грузинския ансамбъл „Ивония“; 15.50 — В света на живогаите; Арктическико лято“; 16.15 — Усмивки от старите ленти; 16.30 — Детски сериен филм; 16.55 — „Световна“; 17.15 — „Палестина“ — публицистично предаване; 17.55 — Мелодия на месеца; 18.00 — Новини; 18.10 — 18.30 — обектив; 18.30 — Реклами; 18.40 — Атлас; „Берлин — столица на ГДР“; 19.20 — Съвременни съветски песни (IV предаване); 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Спортен екран; 20.35 — Киното — проблеми и надежди; 21.35 — Забавна циркова програма; 22.00 — Културна хроника; 22.10 — Интервю; „Волшебна кулата на ерландските шампиони (жен)“; „Нин“ (Будалона) — „Левски-Спартак“ (София) В паузата: Новини.

Кръстословица

КОМБИНАТ

I. В кръгчетата, водоравно и отвесно: 1. Веронски род от „Ромео и Жулиета“; 2. Град в СССР на р. Шилка; 3. Мляка флейта; 4. Улрещи; 5. Английски романист (1553-1606 г.); 6. Град в Италия на остров Сицилия; 7. Японска мярка за течна телта.

II. В квадратчетата: ВОДОРРАВНО: 2. Малоазиатска бо гиня; 3. Единична мярка за наляга не; 4. Цигари; 5. Химически елемент; 6. Водопроводна част; 7. Офисенски чин.

ОТВЕСНО: 1. Византийски романист; 2. Флотата на една държава; 3. Жител на съветска република; 4. Женска дреха (м. ч.); 5. Старо оръжие (шахмат); 6. Чл. 1. 6. Море; съветски аероплет.

Петър РУСИНОВ

